



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

### **Mater Amoris Et Doloris**

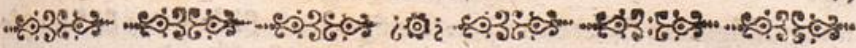
**Ginther, Anton**

**Augustæ Vindellicorum, 1711**

**VD18 15312348**

Consideratio XVIII. B. Virgo & Mater Dolorosa Christum Filium in templo præsentat, cui Simeon Doloris gladium prædicit. Emblema. Cor Mariæ gladio transfixum cum lemmate: Usque ad divisionem animæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)



# CONSIDERATIO XVIII.

B. Virgo & Mater Dolorosa Christum Filium in templo præsentat, cui S. Simeon doloris gladium prædicat.



*Et tuam ipsius animam pertransibit gladius.*

*Luc. 2. 34.*

1. **M**iror sanè, quoties mecum perpendo, quòd B. Virgo & Mater Dolorosa, cùm dilectum Filium suum JESUM æterno Patri in victimam pacificam præsentavit, eundem dulcissimum Filium suum non juxta exemplum Annæ Elcanæ uxoris summo Sacerdoti reliquerit, ut perpetuò in templo, velut alter innocens Samuel DEO inserviret, donec se tandem hominibus manifestaret ut mundi Salvatorem. Et Mater Dolorosa. T nunquid



nunquid figurans debet correspondere figurato? Si de Anna & Samuele filio dicitur: *Adduxit eum ad domum Domini in Silo: Puer autem erat adhuc infantulus, & immolaverunt vitulum, & obtulerunt puerum Heli: & commodavit eum Domino cunctis diebus, Et cur, oblecto, non pari ratione SS. Deipara in templo Unigenitum suum reliquit, illūque DEO Patri cunctis diebus commodavit?*

*Luc. Burg. in  
Luc. 2.*

℞. Lucas Burgensis, ideò B. Virginem oblatum Domino Puerum noluisse in templo relinquere, quemadmodum olim Anna fecerat, quia non voluit eum Synagoga proprium esse, quem pepererat mundi Salvatorem. Noverat enim optimè SS. Virgo, quòd pro salute universorum venerat, eumque esse Sponsum illum, de quo in Canticis: *Ego flos campi & lilium convallium*; itaque noluit, ut hic flos campi intra muros templi, vel unius civitatis mœnia concluderetur, sed ut omnibus ac singulis in mundo pateret, cunctique ad SS. COR JESU liberum haberent accessum, hinc suo tempore non in civitate, sed extra portas in publico campo cœlum inter & terram medius in cruce mori voluit,

*Cant. 2. 1.*

*ut sanctificaret per Sanguinem suum populum, non unum, sed totius mundi.*

*Hebr. 13. 12.*

2. Et ecce dum in templo DEO Patri hæc Divinã præsentatur Hostia, eodem temporis articulo supervenit Sanctus ille Simeon, qui à Spiritu Sancto erat edoctus, non visurum se mortem, nisi prius videret Christum Domini, quem proinde ut vidit, & ut verum DEUM ac Hominem agnovit, mox submissè adoravit, atque in brachia susceptum DEO T. O. M. in sacrificium placationis pro totius mundi delictis obtulit. Tum satiatus ex hoc mundo & omni re temporali, velut Olor candidus jamjam moriturus, illud cygneum & suavissimum edidit canticum: *Nunc dimittis servum tuum Domine, secundum verbum tuum in pace, &c.* Quid hoc est vir sanctissime? Vix dulcissimum JESUM Infantem inter ulnas recepisti, & Cordi tuo affectuosissime non sine lacrymis appressisti, & mox mortem subire desideras: *Nunc dimittis, &c.* Optime senex quid agis? An deliras? Vitam amplexaris, & mori vis? Quanto desiderio hujus Divini Pulsionis expectasti adventum? En adest tandem desideratus cunctis gentibus, & inter tua senilia brachia dulciter quiescit, qui appendit tribus digitis molem terræ, & tu mortem exoptas? Mortem inclamas? ut citò te conficiat? quàm paradoxum sunt ista?

*Luc. 2. 29.*

*Agg. 2. 8.  
Isa. 40. 12*

Adverte anime mi, Simeon à Spiritu Sancto plenissimè illuminatus, & instructus jam tunc perfectè prævidit, quæ & quanta impostum



sterum deberet perferre tormenta SS. COR JESU; vidit igitur, quomodo hoc Divinissimum COR omnia in se suscepit hominum peccata, propria morte & sanguine in cruce expianda. O quàm graves erant amaritudines istæ! proinde jam tunc SS. COR JESU dicere, & in has querelas erumpere poterat: *Scribis contra me amaritudines, & consume* Job. 13. 26. *me vis peccatis* ò homo ingratissime! prævidit insuper sanctus ille Simeon, quomodo puerulus iste Divinus positus esset in signum, cui in passione & cruce contradicendum esset; verbo: Vidit totam vitam Christi JESU & SS. Matris ejus, quomodo futura esset continua crux & martyrium, hæc & similia venerabilem illum Senem eò permoverunt, ut in hac mortali vita nihil ampliùs, quàm solam mortem & festinam desideraret; ita Timotheus Hierosolymitanus: *Dimitte, in* Timoth. Hierosol. de Proph. Simeon. *me nunc obsecro, ne videam nefarium Judæorum in te facinus, ne videam servum alapam insipientem, ne videam simul & Matrem tecum clavibus cruci affixam, & spirantem, &c.* Unde ad SS. Deiparam conversus, illi doloris gladium, qui adinstar fulminis SS. COR ejus esset transfixurus, non sine lacrymis intimavit: *Ecce positus* Luc. 2. 34. *est hic in ruinam & resurrectionem multorum in Israël, & in signum, cui contradicetur, & tuam ipsius animam pertransibit gladius.*

In quem finem pro nostro Symbolo castissimum COR Virginis & Matris DEI crudeli romphæâ transverberatum adumbrari jussimus, cui pro Lemmate illud Apostoli placuit inscribere:

Hebr. 4. 12.

### Usque ad divisionem animæ.

3. Hic sta, & delibera, quisquis ista legis, aut percipis homo Christiane, & si verus dolorosæ Matris filius & servus esse desideras, perpende, quomodo ad hoc vaticinium Simeonis pientissimæ Virginis viscera haud aliter fuerint commota, ac si *rhomphea bis acuta* SS. Eccli. 21. 4. *Cor ejus pertransisset: Commota sunt quippe viscera ejus super filio suo.* 3. Reg. 3. 26. Et dic, obsecro sodes, si quis sanctitate conspicuus & Spiritu Prophetico clarus illustri cuidam Matronæ prædiceret: Filius tuus unicus ac suavissimus, quem nunc ut cor ac animam tuam diligis, paucos post annos in manus truculentorum carnificum innocens traderetur, à quibus post sexcenta alia exantlata opprobria & innumeros cruciatus tandem coram innumerabili hominum multitudine infami patibulo suspenderetur, & tu ò Domina tunc ipsa præsens in tormentis & morte filij eris, ubi gladius doloris intimè COR tuum & animam transadiger. Si, inquam, vir sanctus hæc vel similia illustri cuidam Matronæ prædice-



ret, quid, obsecro, ejusmodi infelix Mater ad tam funestum vaticinium non diceret? Heu quis gemitus illius & luctus posset enarrare? An non toties cor ejus, quoties impolterum in filium oculos converteret, novo dolore afficeretur? *Et nunquid oblivisci potest mulier infantem, ut non misereatur filio uteri sui?*

Isa. 49. 15.

Nunc perpende, quàm immenso dolore purissimum COR MARIÆ fuerit affectum, cum Simeon Prophetico spiritu prædicitur illi in templi atrio prædixit: *Ecce positus est hic in signum, cui contradicetur, & tuam ipsius animam pertransibit gladius.* O tristissimum vaticinium! quid agis venerande Senex? Cur pijsimum COR hujus tenerimæ Virginis, tunc decimum quintum ætatis annum agentis, aded affligis? Si hæc alto pressisses silentio, ô quot mœstissimas prævertisses lacrymas? Certè nunquam amplius per omnem vitæ cursum hæc piensillima Virgo hujus fatalis vaticinij oblivisci poterat: *Conservabat enim omnia verba hæc, conferens in corde suo;* proinde quotiescunque impolterum oculos in hunc suum dilectissimum Filium convertibat, toties novus dolor ac cruciatus illius animam affligebat, ô vere Mater amoris & doloris!

Luc. 2. 19.

Observa hîc prudens Lector, quàm alia sunt judicia DEI, quàm alia hominum, sic nimirum agere solet DEUS etiam cum suis dilectissimis, dum voluit innocentissimam Matrem Filio, cujus tota vita crux fuit & martyrium, in omnibus esse conformem atque simillimam, ut sic non tam fructuum crucis, quàm & meriti ac coronæ particeps fieret. Vide ex his, quantum te ipsum decipias, si crucem à DEO submissam execraris, & in perfruendis hujus sæculi voluptatibus tuam collocas felicitatem; ô quantum aberras?

4. Accedit, quòd hæc SS. Deipara omnium figurarum & vaticiniorum Veteris testamenti perfectissimam habuerit notitiam, atque Unigeniti passionem plus, quàm Isaias cap. 53 & Prophætæ omnes præviderit, unde dolor Sacratissimi CORDIS ejus ex consortio & colloquio Filij in dies augebatur; proinde dum suavissimo suo Nato dulcelac præbuit, animo illius obversabatur, quomodo in cruce, felle & aceto esset potandus. Dum JESUM inter duo jumenta in præsepio placidè quiescentem intuita est, latrones illi in mentem incidebant, quos inter in cruce animam esset expiraturus. Dum tenellum Filium ligavit, fasciculis, & pannis involvit, cogitabat, quomodo suo tempore funibus & catenis, durissimisque clavis foret constringendus & confingendus. Dum illum in cunis vagientem & lacrymantem con-

spica.



spicata est, contemplabatur, quomodo in ligno crucis non tam lacrymas, quàm omnem sanguinem usque ad supremam stillam esset profusus. Dum illi pedes tanquam DEO, manus tanquam Domino, & faciem ac præsertim Sacratissimum COR tanquam Filio materno ac devotissimo delibabat osculo, occurrebant illius memoriæ quinque illa dolorosissima vulnera pro salute humani generis aliquando perferenda, &c. O beatissima Virgo! ô Mater afflictissima! quis dicet, quantam jam tunc anima tua senserit amaritudinem, dum probè noveras, quòd omnes virginæ lactis tuæ guttæ, quibus tum tenerimum Infantem nutrieras, in sanguinem essent convertendæ, paulò post in passione à tuo dilecto sanguinum Sponso pro salute mundi effundendum. Audi ipsam hanc Sacratissimam Deiparam apud Rupertum

Rup. Abb.  
L. 1. in Cant.

Abbatem Tuitiensem loquentem: Nolite, inquit, solùm attendere horam vel diem illum, in qua vidi talem dilectum ab impijs comprehensum malè tractari, illudi, spinis coronari, flagellari, felle & aceto potari, lanceari, mori & sepeliri: nam tunc quidem gladius animam meam pertransiit, sed antequam sic pertransiret; longum per me transitum fecit, Prophetissa namque eram, & ex quo Mater ejus, facta sum, scivi eum ista passurum. Cùm igitur talem Filium sinu meo foverem, ulnis gestarem, uberibus lactarem, & talem ejus futuram mortem semper præ oculis haberem, & prophetica, imò plùs quàm prophetica mente provide-rem, qualem, quantam, quàm prolixam me putatis materni doloris pertulisse passionem?

5. Occurrit hïc mihi gladius illius Cherubini, quem DEUS ante paradisi januam constituit, ut hunc voluptatis hortum custodiret, de quo gladio commemorat Scriptura, quòd non dumtaxat in omnes partes versatilis, sed & flammeus & ignitus fuerit, ut per illum eos feriret Angelus, qui post Adamum eliminatum temerè illum paradisum ingredi attentarent: Et collocavit ante Paradisum voluptatis Cherubin & flammeum gladium atque versatilem. O bone DEUS! hic gladius Simeonis non tam flammeus atque versatilis, sed & fulgurans fuit, quia sicut terrificum fulgur uno momento pijsima Matris viscera penetravit, dum à Simeone audivit: Ecce positus est hic in signum, cui contradicetur; hoc est in signum crucis, ut quondam serpens ille æneus, de quo in libro Numerorum: Et posuit eum pro signo, quem cùm percussi

Gen. 3. 24.

Num. 21. 9.



nominavit dolorem acutissimum, maximèque dividendum, qui penetravit Cor Matris DEI, &c.

Gladius, quem Aod Filius Gera sibi quondam paraverat, non tantum anceps, sed & acutissimus extitit, in medio habens capulum, & ex utraque parte aciem penetrantem, quem gladium Aod sibi ipsi  
*Judic. 3. 16.* cudit, & exinde data occasione in viscera Regis Eglon adegit, *Extenditque Aod sinistram manum, & tulit siccam de dextero femore suo, invixitque eam in ventre ejus tam valdè, ut capulus sequeretur ferrum.* Gladius Simeonis, quia spiritualis & idèd acutissimus non solum uno ictu amabilissimum Cor JESU, sed & Virgineum Cor MARIAE vul-  
*Psal. 104. 18.* neravit, & pertransivit: *Ferrum pertransit animam ejus.*

Samuel validissimo gladio Regem Agag, cui Saul contra voluntatem DEI vitam condonaverat, ex zelo justæ vindictæ per medium  
*1. Reg. 15. 22.* concidit, & in victimam Justitiæ Divinæ sacrificavit: *Et in frustra concidit eum Samuel.* Gladius Simeonis non quidem intemeratæ Virginis Cor materialiter fauciat, nec divisit, nec mortem ipsi intulit, sed tamen, quod plus est, usque ad divisionem animæ penetravit,  
*Hebr. 4. 12.* erat enim penetrabilior omni gladio ancipiti, & pertingens usque ad divisionem animæ ac spiritus compagum quoque ac medullarum.

Abraham gladium suum, quo Isaac Filium suum DEO in holocaustum immolare statuerat, tantum per triduum in luctuoso illo itinere usque ad montem Moria portavit: *Ipse verò portabat in manibus ignem & gladium,* Sed beatissima Virgo & Mater intacta immitem Simeonis gladium non per tres duntaxat dies, sed per triginta & amplius annos, imò ad finem usque vitæ suæ constanter in corde suo gestavit:  
*Jerem. 47. 6.* *O mucro Domini! usquequo non quiesces? Ingredere in vaginam tuam, refrigerare, & sile.*

6. Verumenimverò, haud immeritò hic quæres pie Lector, quis tandem crudelem illum & immitissimum gladium Simeonis fabricatus est? Quis cruentissimum hunc ensen cudit & paravit? ex cujus officina hæc fulminans rhomphæa prodijt, quæ Sacratissimum Cor JESU & MARIAE unà simul vulneravit? Heu! ad quid interrogo miser? In promptu causa est, mea ac tua peccata, quibus DEUM offendimus, hunc vulnificum gladium pararunt. Ah piensissima Domina ignosce, ego, ego sum, qui Filium tuum interemi, ego, ego sum ille fabricator malorum; ego, ego sum plaga tui doloris: *Ab quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lacrymarum, & plorabo die ac nocte!*

O pec-



O peccator! quomodo hæc audis, & rides? Ecce Sacratissimum COR JESU pro tuis expiandis demeritis se DEO Patri prima vice in templo in victimam præsentat: *Humilians semetipsum, & factum obediens usque ad mortem, & factum obe-* Philipp. 2. 8.  
 diens usque ad mortem, Et tu rides? Matri innocentissimæ prædicatur lamentatio immensus dolor & gladius pertingens usque ad divisionem animæ & spiritus: *Et tuam ipsius animam pertransibit gladius; & tu rides?* Simeon, ne videre debeat mala gentis suæ, & DEI Filium inter latrones in infami patibulo expirantem, ac Sacratissimam Matrem ejus doloribus confectam, mortem festinam desiderat: *Nunc dimittis servum tuum Domine, Et tu rides? & peccata peccatis accumulās? O pecus ingratum, o portentum odominandum! hæccine reddis Sacratissimo CORDI JESU & MARIÆ?*

Audi, quid S. Colera contigerit; cui Divæ, cùm ferventiores Padag. Chr. p. 1. c. 2.  
 aliquando preces pro peccatoribus ad SS. Deiparam funderet, ipsa beatissima Virgo spectabilem se reddidit, sed vultu lugubri ac mœstissimo tenens manibus dulcissimum Filiolum suum JESUM, sed eheu interfectum, faucium, & toto corpore quasi in frustra concisum; ad quod lamentabile spectaculum cùm S. Colera præ mœrore & compassionem deficeret, Sacratissimam Deiparentem ira loquentem audivit: *Quid vis, ut pro illis intercedam, qui peccatis suis Filium meum, quantum quidem ipsi possunt, ita ut hic videtur, in frustra discerpunt.*

Vide ex his, & perpende anime mi! quomodo peccata tua non duntaxat Christum Dominum, Benefactorem omnium maximum ac Redemptorem tuum pretiosissimum COR SS. & afflictissimæ Matris ejus novo doloris gladio faucient, atque transigant: *David* psal. 118. 139.  
*vidit prevaricantes, & tabescebat. S. Paulus vidit scandalizatos, & urebatur;* sic videns B. Virgo peccatores Filium suum graviter offendentes, offenditur & ipsa Mater, cui cum Filio ferè communia sunt omnia; o portentosum o sathanicum peccatum, quod Sacratissimum COR JESU & MARIÆ uno actu & ictu tam graviter, tam protervè vulnerat!

Abner cùm videret, quòd gladius Joab in Israëlitas crudeliùs sæviret, stans ex adverso in campo ad illum exclamavit: *Num usque ad internecionem tuus mucro deseviet?* 2 Reg. 2. 26.  
 O anima peccatrix! hoc idem ad te clamat pientissima Virgo & Mater doloris ac amoris, ostendens & exhibens tibi suavissimum Filium suum faucium, cruentatum, plagatum, &c. *Num usque ad internecionem tuus mucro deseviet? Quid peccavit in te Filius meus, & quid tibi mali feci? Enjam in tenella ætate*



ætate dulcissimus Filius meus Patri pro tuis delictis se offert in Sacrifi-  
 cium matutinum, & tandem in virili ætate in ara crucis pro te se of-  
 feret in Sacrificium vespertinum, & hoc non te moveat ad eum reda-  
 mandum? Nunc duos pullos columbarum, quia pauper & egenus  
 pro te factus, Patri in hostiam præsentat, quarum sanguis super cre-  
 pidinem altaris effunditur, qui in cruce pro te oblaturus est corpus &  
 animam, omnemque sanguinem in oblationem sanctam & acceptabi-  
 lem, & hoc durissimum cor tuum non emolliat? Nunc quinque siclis  
 in templo à S. Josepho redimitur, qui quinque vulneribus erat redem-  
 pturus orbem universum; & tu anima ingrata quid pro his omnibus  
 retribuis Domino ac DEO tuo? Si Pater ille est, ubi est amor tuus in  
 eum? Si Dominus, ubi timor? Si ego Mater tua, quomodo me colis  
 & honoras? Num usque ad interneccionem tuus mucro deseviet? O pien-  
 tissima Domina habes hic confitentem reum, doleo, ah doleo  
 ob innumeras offensas meas, imposterum melius vi-  
 vam, aut non amplius vivam.



CON.